
Några anmärkningar om Bernsten;

af

JAC. BERZELIUS.

Det är bekant att bernsten vanligast förefaller tillsamman med brunkol, samt att man i sednare tider funnit den i brunkolens massa så sittande, som ett hartz afsöndradt i ett träds stam. Det återstår således nästan intet tvifvel mer att detta fossila hartz varit från början ett växthartz. De flera ämnen som deri inneslutas, t. ex. spindlar, flugor och insecter af alla slag, (en fullt utsprucken blomkrona, som finnes i Vetenskaps-Societetens samling i Upsala), de fina intryck af bark eller qvistar man ej sällan derpå finner, visa tillräckligt att bernstenen, likt vår vanliga grankåda, utflutit i form af en naturlig balsam, men som haft vida mer flytbarhet och mycket sednare tillhårdnat än grankådan; så att de ytterligare bevis jag har att tillägga för denna omständighet, visserligen vore öfverflödiga, om de icke eljest för sig sjelfva hade intresse.

Jag sönderstötte ett stycke bernsten af omkring 15 grammers vikt, till större delen hvitt och ogenomskinligt, men inuti svagt gult och genomskinligt. Jag blef dervid frapperad af en stark och angenäm lukt af en flygtig olja, lik en blandning af pepparolja och rosmarin, som fortfor så länge pulveriseringen varade, men snart försvann ifrån pulvret, hvilket jag sedan